

Talepapir

Arrangement: Samråd – mundtlig besvarelse af samrådsspørgsmål K stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S)
Hvornår: 14. december 2017, kl. 16

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

29. november 2017

Sags nr. 2017 - 17094
Akt-id 329586

DET TALTE ORD GÆLDER

Samrådsspørgsmål K

”Vil ministeren redegøre for, hvorvidt danske domstole med henvisning til den Europæiske Menneskerettighedskonvention gennem flere år har undladt at udvise kriminelle udlændinge, selv om dette var muligt, jf. vurdering fra Institut for Menneskerettigheder?”

[Indledning]

Tak for spørgsmålet.

Jeg mener sådan set, at jeg allerede har svaret på det her spørgsmål under samråd F-H. Men jeg har ikke noget imod at svare på spørgsmålet igen, selvom ordene af gode grunde langt hen ad vejen vil være de samme.

[Og jeg skal gerne prøve at svare så imødekommende som muligt, så spørgeren forhåbentlig føler sig både hørt

og forstået – for som jeg sagde sidst, så tror jeg grundlæggende, at vi er enige om de lidt større linjer.]

[Institut for Menneskerettigheders analyse]

Som jeg sagde sidst, og som det også fremgår af min nylige besvarelse af udvalgsspørgsmål nr. 199 fra Retsudvalget her, så finder både Institut for Menneskerettigheder og arbejdsgruppen om udvisning af udenlandske rockere og bandemedlemmer, at der er et begrænset rum for udvisning, som ikke udnyttes fuldt ud i dag.

Det kan jeg måske lige uddybe.

Lad mig starte med kort at vende mig mod Institut for Menneskerettigheders analyse, som blev offentliggjort den 10. oktober 2017.

Analysen angiver at bygge på en gennemgang af retspraksis fra Menneskerettighedsdomstolen og fra danske domstole i perioden 2011 til 2017 om sager om udvisning af den kategori af kriminelle udlændinge, der enten er født i Danmark eller er indrejst i landet som barn, og som ikke har børn eller ægtefælle i Danmark.

Instituttet tager i analysen forbehold for, at det er vanskeligt med sikkerhed at sige, om danske domstole overfortolker Menneskerettighedsdomstolens praksis, men konkluderer dog, at der er en særdeles påfaldende forskel mellem dansk retspraksis og Menneskerettighedsdomstolens praksis for denne kategori.

I analysen peger Institut for Menneskerettigheder på den baggrund på, at der efter Instituttets opfattelse inden for rammerne af menneskerettighederne er et råderum for stramninger over for i hvert fald denne kategori af kriminelle udlændinge.

Institut for Menneskerettigheder anviser dog ikke nærmere, hvad det råderum præcis består i.

[Arbejdsgruppens anbefaling]

Og lad mig så kort vende mig mod Udvisningsarbejdsgruppens anbefalinger.

Som jeg også sagde under sidste samråd om emnet her, offentliggjorde arbejdsgruppen om udvisning af udenlandske rockere og bandemedlemmer den 17. oktober i år 5 anbefalinger til initiativer, der skal øge muligheden for

i højere grad at udvise udlændinge, der deltager i rocker- og banderelaterede aktiviteter og kriminalitet.

Det er vurderingen, at anbefalingerne samlet set afdækker et rum for udvisning, som kan anvendes generelt overfor kriminelle udlændinge, og altså ikke bare over for rockere og bandemedlemmer, og som ikke udnyttes i dag.

Det er det, som er kommet til udtryk i anbefaling 2 fra arbejdsgruppen, og som altså er én ud af i alt 5 anbefalinger, som samlet set skærper rummet for udvisning.

Og som jeg også sagde sidst, er det en vurdering, som regeringen også deler.

[Danske domstoles praksis]

Jeg kan af gode grunde ikke udtale mig om, hvorvidt der er konkrete sager, hvor domstolene kunne have gået endnu længere, end det var tilfældet.

Ligesom Institut for Menneskerettigheder må jeg også bare sige, at det er vanskeligt med sikkerhed at sige, om

danske domstole i enkelte sager har overfortolket Menneskerettighedsdomstolens praksis.

Men noget tyder altså på, at der er et – om end begrænset – rum for udvisning, som ikke i dag udnyttes fuldt ud.

[Regeringens initiativ]

Det er altså det, vi nu ved. Og det er derfor også mit politiske afsæt, både på sidste samråd og i dag.

Jeg tror ikke, at nogen er i tvivl om min holdning til kriminelle udlændinge. De hører simpelthen ikke hjemme i Danmark.

Og som jeg har sagt før, så er regeringen villig til at gå lige til grænsen, når det handler om at stramme udvisningsreglerne.

Når regeringen bliver gjort opmærksom på, at vi kan gøre endnu mere, end det allerede er tilfældet, er det derfor selvfølgelig også noget, vi følger op på.

Udvisningsarbejdsgruppen har bl.a. anbefalet, at der fastlægges klarere retningslinjer for, hvornår kriminelle ud-

lændinge i almindelighed kan udvises, uden at det er i strid med menneskerettighederne. Det er netop anbefaling 2 fra arbejdsgruppen, som jeg allerede har berørt.

Det er jo allerede i dag sådan, at hvis en kriminel udlænding kan udvises af Danmark, så skal dette ske, medmindre det med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Dette har regeringen også understreget med vedtagelsen af den seneste stramning af udvisningsreglerne i udlændingeloven.

Jeg er med på, at der er forskellige opfattelser af, hvad virkningen af denne skærpelse er. Også hos repræsentanter for domstolene.

Men da det ikke er et emne for samrådet i dag, vil jeg ikke gå ind i en nærmere udlægning af denne skærpelse her, men blot konstatere, at sådan er det så.

Til gengæld vil jeg fremhæve, at skærpelsen af ordlyden i bestemmelsen om ”med sikkerhed” er én ting, praksis i sager om udvisning en anden.

For det er også sådan i dag, at vurderingen af, om en udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser foretages af domstolene, uden at lovgivningsmagten har angivet nærmere retningslinjer for, hvornår der i almindelighed kan ske udvisning, uden at det er i strid med menneskerettighederne.

I forhold til praksissporet har Udvisningsarbejdsgruppen så i midten af oktober måned i år anbefalet, at vi som lovgiver angiver nærmere retningslinjer. Det er arbejdsgruppens vurdering, at dette vil have en – om end begrænset – betydning i forhold til at skærpe domstolenes praksis.

Med den viden og på grundlag af den anbefaling, som vi altså har modtaget i oktober måned i år, så er det regeringens politik, at vi ønsker at følge op med et lovforslag i dette folketingsår.

Det gør vi, selvom vi er helt klare på, at en sådan fastlæggelse i lovbemærkningerne indebærer en risiko for, at domstolene ved prøvelsen af en konkret sag vil kunne nå

frem til, at det ikke efter konventionen er muligt at udvise den pågældende.

Men det ønsker vi altså, fordi vi er meget optaget af, at kriminelle udlændinge udvises i videst muligt omfang. Og derfor er vi også indstillet på at løbe den risiko.

Regeringen arbejder derfor nu på et lovforslag, som skal følge op på anbefalingerne fra arbejdsgruppen, herunder anbefaling 2.

I den forbindelse er der et arbejde i gang med at gennemgå bl.a. Menneskerettighedsdomstolens praksis på udvisningsområdet.

I det arbejde bliver bl.a. Institut for Menneskerettigheders analyse naturligvis inddraget, ligesom den seneste udvikling i Menneskerettighedsdomstolens praksis, som bl.a. har været omtalt i tænketanken Justitias analyse af 28. september 2017, vil blive inddraget.

Lovforslaget kommer altså til at inddrage både Institut for Menneskerettigheders analyse og arbejdsgruppens anbefaling.

Jeg håber, at der kan samle sig et bredt flertal om et sådant lovforslag. Og at vi kan parkere, hvad jeg mere opfatter som en teoretisk uenighed, snarere end en reel, politisk uenighed om, at udvisning af kriminelle udlændinge selvfølgelig skal ske i videst muligt omfang.

[Afslutning]

Og så skulle jeg mene, at vi nu har været hele vejen rundt om spørgsmålet. Det håber og tror jeg sådan set også er opfattelsen hos spørgeren.

Tak for ordet.